

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 1809/2022
03.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА ПР, Угоститељска радња ББ –ДВ ..., чији је пуномоћник Горан Кујачић, адвокат у ..., против тужене Ванса Intesa АД Београд, чији је пуномоћник др Немања Алексић, адвокат у ..., ради утврђења и исплате стеченог без основа, вредност предмета спора 27.092,65 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 9Пж 4324/22 од 02.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 03. новембра 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 9Пж 4324/22 од 02.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду 21П 8653/2021 од 23.03.2022. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се утврди да је апсолутно ништава одредба члана 8. уговора о кредиту, кредитна партија број ... од 08.05.2017. године и тачка 3.5. обавезних елемената уговора о кредиту број ... од 08.05.2017. године у делу који гласи: “Накнада за обраду захтева за коришћењем средстава кредита. Корисник кредита је обавезан да одмах по пријему обрачуна плати банци накнаду на дан пуштања кредита у течај, у висини од 1 % од износа кредита одређеног у тачки 2.3. овог прилога, што укупно износи 220 ЕУР, што у динарској противвредности износи 27.092,65 РСД“, те је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужилци исплати износ од 27.092,65 динара са законском затезном каматом почев од 08.05.2017. године до исплате и обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од

Пресудом Привредног апелационог суда 9Пж 4324/22 од 02.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о изјављеној ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.) и нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

У конкретном случају, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизију против одлуке којом је потврђена одлука о одбијању тужбеног захтева изјавила тужена која нема правни интерес за изјављивање ревизије будући да је успела у поступку.

С обзиром на наведено, односно да је ревизија изјављена од стране лица које нема правни интерес за подношење ревизије, то је Врховни касациони суд применом одредбе члана 413. и 410. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку ревизију тужене одбацио као недозвољену.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић